

Stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru „K návrhu nařízení Rady o správní spolupráci a boji proti daňovým únikům v oblasti daně z přidané hodnoty (přepřpracované znění)“

KOM(2009) 427 v konečném znění – 2009/0118 (CNS)

(2010/C 347/11)

Zpravodaj: **pan BURANI**

Dne 23. září 2009 se Rada, v souladu s článkem 93 Smlouvy o založení Evropského společenství, rozhodla konzultovat Evropský hospodářský a sociální výbor ve věci

návrhu nařízení Rady o správní spolupráci a boji proti daňovým únikům v oblasti daně z přidané hodnoty (přepřpracované znění)

KOM(2009) 427 v konečném znění – 2009/0118 (CNS).

Specializovaná sekce Hospodářská a měnová unie, hospodářská a sociální soudržnost, kterou Výbor pověřil přípravou podkladů na toto téma, přijala stanovisko dne 2. února 2010.

Na 460. plenárním zasedání, které se konalo ve dnech 17. a 18. února 2010 (jednání dne 17. února), přijal Evropský hospodářský a sociální výbor následující stanovisko 203 hlasy pro, 1 hlas byl proti a 5 členů se zdrželo hlasování.

1. Závěry a doporučení

1.1 Nařízení Rady č. 1798/2003 o správní spolupráci v oblasti daně z přidané hodnoty vstoupilo v platnost 1. ledna 2004. Komise je povinna předložit každé tři roky zprávu o jeho fungování. Komise současně s tímto závazkem, který splnila vydáním zprávy v srpnu 2009, předložila **nový návrh nařízení** (přepřpracované znění). V tomto návrhu Komise předkládá různé drobné úpravy právního rámce platného nařízení, k čemuž využívá zkušenosti získané v prvních letech jeho účinnosti. **Hlavním** deklarovaným **účelem** je poskytnout členským státům díky lepší správní spolupráci účinnější **nástroj k boji s daňovými podvody**.

1.2 Zmíněná zpráva Komise obsahuje cenné vodítko k interpretaci návrhu: **provádění nařízení je z mnoha důvodů neuspokojivé**. Stručně řečeno „**není správní spolupráce mezi členskými státy, pokud jde o DPH, zatím natolik intenzivní, aby mohla čelit daňovým únikům a podvodům uvnitř Společenství**“. To je vyjádření Evropského účetního dvora, které Komise doslovně převzala do své zprávy.

1.3 EHSV konstatuje, že **bránění se změnám** má neblahé důsledky pro finance členských států a EU. Je pravda, že pro to existují určité praktické důvody, avšak zásadní důvod je třeba hledat v **nepřiznané ochotě ochraňovat partikularistické zájmy**, které převládají nad společným prospěchem.

1.4 Z praktického hlediska objektivně existují rozdílné pohledy na způsob, jak zajistit „řádný průběh“ přeshraničního plnění: na jedné straně je tendence **upřednostňovat skutečnou správní spolupráci**, na druhé straně snaha považovat za **hlavní boj proti daňovým únikům**. Komise má pro každé z těchto dvou hledisek k dispozici poradní orgán – skupinu ATFS⁽¹⁾ a výbor SCAC⁽²⁾ (viz dále odstavec 2.3). Jejich sloučení, nebo společná a koordinovaná struktura, by možná mohlo přispět k oslabení skrytého rozporu mezi těmito dvěma oblastmi.

1.5 Hlavním problémem nicméně zůstává **nesouhlas na politické úrovni**, jenž se konkrétně projevil napadnutím příslušnosti Účetního dvora kontrolovat správné provádění tohoto nařízení: jeden členský stát tuto otázku předložil jurisdikci Soudního dvora.

1.6 Nový návrh zavádí mnoho novinek, kterých je příliš mnoho, aby je bylo možné vyjmenovat v souhrnném dokumentu. Budou zde tedy uvedeny pouze ty nejdůležitější. Mezi ně patří **povinnost členských států uplatnit nařízení v celém rozsahu a ve stanovených lhůtách**. Bude-li schválen, dá tento dokument Komisi více než kdy jindy potřebnou pravomoc stanovit sankce.

(1) Anti Tax Fraud Strategy Expert Group (skupina odborníků pro strategii boje proti daňovým podvodům).

(2) Standing Committee on Administrative Cooperation (Stálý výbor pro správní spolupráci).

1.7 Vytvoření **ústředního kontaktního orgánu** v každém členském státu by mělo zrychlit a zracionalizovat systém spolupráce. Je potvrzena **povinnost sdělovat informace** o osobě povinné k dani usazené na jejich území a až na několik málo vybraných případů je omezeno právo **odmítnout provést šetření** jménem jiného správce daně. Tato pravidla jsou zvláště důležitá pro šetření týkající se **prodejů na dálku**. EHSV se přesto domnívá, že jejich účinnost bude záviset na rozšířeném zavedení informačních systémů. Bylo by tedy rozumné stanovit jejich závaznost od roku 2015, ke konci přechodného období.

1.8 Různé články stanovují celou řadu **automatických postupů**: poskytnutí užitečných informací jiným správním orgánům automaticky a z vlastního podnětu, povinnost zpětné vazby po obdržení informací, automatizovaný přístup do databází. To vše předpokládá zavedení **společných postupů**, což je úkol, jemuž se Komise bude muset co nejdříve věnovat.

1.9 Jisté rozpaky vyvolává pravidlo, které stanoví **účast úředníků jiných zúčastněných členských států na šetřeních**, a to i mimo prostory úřadů hostitelského státu. EHSV toto pravidlo nepovažuje ze zjevného důvodu ochrany vyhrazených a citlivých informací za vhodné.

1.10 **Vytvoření společné struktury pro boj proti daňovým únikům v oblasti DPH** (Eurofisc) je zřejmě nejvýznamnější novinkou. Tato struktura by měla organizovat **rychlé a mnohostranné výměny informací**. EHSV tuto iniciativu bezvýhradně podporuje, avšak současně upozorňuje na aspekt, o němž se již dlouho zasazuje, totiž na nutnost vytvořit propojení a zavést **spolupráci s ostatními orgány, jež se zabývají bojem proti organizovanému zločinu a praní špinavých peněz**.

2. Úvod

2.1 1. ledna 2004 vstoupilo v platnost nařízení Rady (ES) č. 1798/2003 o správní spolupráci v oblasti daně z přidané hodnoty (DPH). Většina členských států nařízení uvítala a souhlasila se záměrem Komise **zdokonalit právní rámec pro správní spolupráci a poskytnout nástroj pro boj proti podvodům** ⁽³⁾. Podle článku 45 musí Komise každé tři roky předložit Evropskému parlamentu a Radě zprávu o používání uvedeného nařízení. Komise tuto povinnost naposledy splnila předložením **zprávy dne 18. srpna 2009** ⁽⁴⁾.

⁽³⁾ Tímto nařízením se zabývalo stanovisko EHSV, Úř. věst. C 267, 27.10.2005, s. 45.

⁽⁴⁾ KOM(2009) 428 v konečném znění. EHSV nebude zprávu v tomto dokumentu přímo připomínkovat, nicméně informace a názory předložené Komisí jsou cennou pomůckou pro pochopení významu opatření navržených v novém nařízení.

2.2 Mezitím se však již zvýšila citlivost na problémy daňových úniků. V oblasti DPH upozorňovalo sdělení Komise ze dne 31. května 2006 o **nezbytnosti rozvíjet koordinovanou strategii s cílem zlepšit boj proti daňovým únikům** ⁽⁵⁾ na nezbytnost rozvíjet **koordinovanou strategii boje**, zejména proti podvodům typu „kolo-toč“ ⁽⁶⁾ ⁽⁷⁾. Následující sdělení ⁽⁸⁾ obsahovalo krátkodobý akční program.

2.3 Komise nyní předložila návrh **nařízení, jež se zaměřuje** ⁽⁹⁾ na přepracování předchozího nařízení. Jde o výsledek úvah Komise, které jsou zčásti nezávislé, zčásti vyplývají z řady externích vstupů: zpráv členských států o fungování nařízení z roku 2004, jejich odpovědí na konkrétní dotazníky, zvláštní zprávy Evropského účetního dvora č. 8/2007, usnesení EP 2008/2033 (INI) ze dne 2. září 2008. K nim se přidává příspěvek skupiny odborníků pro strategii boje proti daňovým podvodům (ATFS) a Stálého výboru pro správní spolupráci (SCAC).

3. Obecné připomínky

3.1 Zpráva KOM(2009) 428 v konečném znění, která byla zmíněna výše, poskytuje cenné vodítko k interpretaci nového nařízení. Komise v ní vyjadřuje svoji **nespokojenost** s prováděním platného nařízení, kterou lze shrnout do vyjádření Evropského účetního dvora, jež citovala i Komise, a podle něhož „navzdory novým mechanismům ... není správní spolupráce mezi členskými státy, pokud jde o DPH, zatím natolik intenzivní, aby mohla čelit daňovým únikům a podvodům v oblasti DPH uvnitř Společenství“. Komise učinila vše, co bylo v jejích silách, pro zlepšení pravidel a jejich snadnější provádění, avšak **zásadním důvodem neúspěchu je bránění se změnám** na straně některých, nebo možná mnohých, vnitrostátních správních orgánů. Je zbytečné skrývat, že vedle objektivních organizačních či technických potíží je ochota k plné spolupráci i nyní stavěna před další překážku spočívající v ochraně skutečných či domnělých soukromých zájmů. V žádné jiné oblasti nemá evropská myšlenka takové problémy se prosadit jako v oblasti daňové.

⁽⁵⁾ KOM(2006) 254 v konečném znění.

⁽⁶⁾ Tento jev se v některých případech rozvinul do podvodů s chybějícím obchodním článkem při obchodování uvnitř Společenství, KOM(2009) 511 v konečném znění, s. 3.

⁽⁷⁾ Také k tomuto sdělení vyjádřil EHSV své připomínky ve stanovisku ke sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru o nezbytnosti rozvíjet koordinovanou strategii s cílem zlepšit boj proti daňovým únikům, Úř. věst. C 161, 13.7.2007, s. 8.

⁽⁸⁾ KOM(2008) 807 v konečném znění.

⁽⁹⁾ KOM(2009) 427 v konečném znění.

3.2 Dobrá **správní spolupráce** je zásadní podmínkou pro řádný průběh přeshraničního plnění a je rozhodně v zájmu vnitrostátních správních orgánů a občanů. Pojem „řádný průběh“ však znamená, že toto plnění bude probíhat také v souladu s daňovými předpisy. Tyto dva pojmy tak splývají: **správní spolupráce a boj proti daňovým únikům tvoří neoddělitelný celek**. Komise tento pojem převádí do praxe a navrhuje vytvoření **společné struktury** (Eurofisc).

3.3 Komise má k dispozici dva poradní orgány, které jí zajišťují příspěvek expertů na nejvyšší úrovni: skupinu ATFS a výbor SCAC (viz odstavec 2.3). Spojení v **jediném orgánu** (nebo vytvoření dvou skupin, které bude koordinovat jediná rozhodovací struktura) by možná mohlo již v základech přispět k oslabení skrytého „**konfliktu zájmů**“ **mezi těmito dvěma oblastmi, správní a daňovou**. Pravidla pro boj proti daňovým únikům nejsou vždy plně v souladu s racionalizací správních postupů a naopak. Bránění se změnám alespoň částečně spočívá v **různých potřebách souvisejících s tímto problémem**.

3.4 Přesto se zdá, že **největší problémy jsou na politické úrovni**. Ve zprávě uvedené v odstavci 2.1 se zdůrazňuje, že v důsledku odpovědí na dotazníky (viz odstavec 2.3) dala Komise členským státům možnost „podělit se o své názory na fungování správní spolupráce“. Rozpaky vyvolává skutečnost, že „**pouze 2 členské státy projeví zájem otevřeně si ... pohovořit s Komisí**“. K tomu lze připojit příznačnou záležitost, kdy jeden členský stát přímo zpochybnil příslušnost Účetního dvora provádět audit provádění nařízení v oblasti správní spolupráce; tímto případem se v současnosti zabývá Soudní dvůr. Tyto skutečnosti nepotřebují dalšího komentáře a neponechávají příliš mnoho optimismu do budoucnosti.

3.5 Další aspekt politické povahy se týká **správní spolupráce mezi daňovými orgány a orgány zabývajícími se bojem proti praní peněz** pocházejících z činnosti organizovaného zločinu a terorismu. Jedná se o požadavek, na němž EHSV již dlouho trvá, o němž ale zatím, jak se zdá, nebylo dosaženo shody⁽¹⁰⁾.

4. Konkrétní připomínky

4.1 Nejdůležitější změny zavedené novým nařízením se týkají hlavních závazků členských států v oblasti spolupráce, přesného

určení informací, které mají být poskytovány a obdrženy, vymezení práv přístupu k informacím. Dále jsou vytyčeny zásady regulačního rámce týkajícího se kvality informací a upřesněny odpovědnosti členských států za poskytování správných a včasných informací. Je také položen právní základ struktury pro správní spolupráci vytvořené za hlavním účelem boje proti únikům (Eurofisc).

4.1.1 EHSV vyjadřuje Komisi své **uznání a podporu**. Nové nařízení totiž představuje **rázný krok vpřed** při vytváření právní úpravy této oblasti. Z provádění předpisů vyplyne, budou-li to členské státy chtít, lepší uspořádání veřejných financí, jak z hlediska zjednodušení postupů, tak z hlediska boje proti únikům.

4.2 EHSV na následujících stranách předloží několik **připomínek k nejdůležitějším inovačním návrhům** zaváděným novým nařízením. Tyto připomínky na jedné straně vycházejí z vůle ke spolupráci, na druhé straně jsou však také výsledkem objektivního zhodnocení problémů, které se stále staví do cesty dosažení dobré správní spolupráce.

4.3 V **článku 1** se v **odstavci 1** výslovně uvádí, že jedním z hlavních cílů přepracovaného nařízení je „bojovat proti únikům souvisejícím s DPH“, a **článek 2** vymezuje **podmínky**, jež musí členské státy dodržovat, aby splnily svoji povinnost jednat „za účelem ochrany příjmů z DPH všech členských států“. Znění v současnosti platného nařízení je mírnější a méně přesné – omezuje se na to, že *stanoví* „pravidla a postupy pro výměnu některých informací“.

4.3.1 Tato novinka není bezvýznamná, neboť povinnost aktivně spolupracovat znamená, že členské státy **musí uplatnit nařízení v celém rozsahu a ve stanovených lhůtách**. EHSV s tím rozhodně souhlasí, klade si však otázku, zda se členské státy skutečně mohou či chtějí přizpůsobit novému právnímu předpisu vzhledem k tomu, že již platný předpis je sužován zpožděními a výjimkami. Závaznost právních předpisů kromě toho předpokládá **pravomoc Komise** uvalit sankce a pravomoc **Účetního dvora** provádět audit řádného provádění těchto předpisů, což je záležitost, se kterou ne všichni souhlasí. Ve zprávě zmíněné v odstavci 2.1 totiž Komise uvádí případ Německa, které zpochybnilo **řízení pro porušení právních předpisů** a příslušnost Účetního dvora provádět audit. **Rozhodnutí, které Soudní dvůr přijme** ve věci právě probíhajícího řízení, bude mít **rozhodující význam** pro budoucnost správní spolupráce v oblasti DPH.

⁽¹⁰⁾ Viz stanovisko EHSV k tématu Podpora řádné správy v daňové oblasti.

4.3.2 Nové znění tohoto článku tedy prozrazuje, že i v daňové oblasti se projevují **rozdílné směry existující v evropské politice**. Výklad smluv podle rozdílných pohledů často vede Komisi k obraně příslušnosti a pravomocí a členské státy k udržování svých národních výsad. EHSV se nedomnívá, že musí zaujmout nějaký názor, ale omezí se na přání, aby schválení nové smlouvy bylo počátkem nové Evropy, pro niž bude typické, že členské státy uvědoměle dodržují zásady, jež stály u jejího zrodu.

4.4 **Článek 4** ukládá každému členskému státu povinnost vytvořit **jediný ústřední kontaktní orgán**, jenž bude zodpovědný za kontakty s ostatními členskými státy. EHSV vítá toto rozhodnutí, připomíná však, že **řádné fungování ústředního orgánu závisí na účinnosti vedlejších struktur** jednotlivých členských států, což je podmínka, která není zřejmě všude dodržena.

4.5 **Článek 7** (pův. článek 5) potvrzuje **povinnost členského státu sdělovat informace** o osobě povinné k dani usazené na jeho území, požádá-li o ně jiný členský stát. V některých státech v případech ⁽¹¹⁾ může dožadovaný orgán **odmítnout provést šetření**, avšak pouze v případě, že informace dožadujícímu orgánu již dodal před méně než dvěma roky. Je však i nadále povinné poskytnout údaje o plnění, jež vyšetřovaná osoba povinná k dani uskutečnila během uplynulých dvou let.

4.5.1 Nové právní předpisy přikládají zvláštní význam **prodejům na dálku** a vycházejí z vhodné politiky v oblasti správní spolupráce. Nicméně již ve své současné podobě jsou bohužel přijímány pouze zčásti, především kvůli stále nedostatečné struktuře informačních technologií. EHSV se tedy domnívá, že by bylo vhodné rozšířit na tyto předpisy **přechodné období** stanovené jinými ustanoveními a **odložit jejich závaznost do roku 2015**, kdy vstoupí v platnost nařízení Rady (ES) č. 143/2008 ⁽¹²⁾.

4.6 **Článek 15** objasňuje význam „automatické výměny“ informací, jež je obsažena v článku 17 stávajícího nařízení: každý členský stát musí automaticky a z **vlastního podnětu poskytnout**

(11) Případy, kdy lze uvažovat o odmítnutí, jsou uvedeny v příloze (nové) k nařízení a týkají se řady služeb, mimo jiné prodejů na dálku, služeb, které se týkají nemovitostí a movitého hmotného majetku, vedlejších přepravních služeb, telekomunikačních služeb a služeb rozhlasového a televizního vysílání.

(12) Nařízení Rady (ES) č. 143/2008 ze dne 12. února 2008, kterým se mění nařízení (ES) č. 1798/2003, pokud jde o zavedení nástrojů správní spolupráce a výměny informací s ohledem na pravidla týkající se místa poskytnutí služby, zvláštních režimů a postupu při vrácení daně z přidané hodnoty, Úř. věst. L 44, 20.2.2008, s. 1.

informace, jež mohou být užitečné jinému členskému státu k ochraně vlastních daňových příjmů. Dosah tohoto ujasnění je významný: ve chvíli, kdy dojde k jeho cílevědomému uplatnění, bude dobrovolné zasílání informací, které se týkají jiných správních orgánů, důkazem, že koncepce správní spolupráce byla plně přijata.

4.7 **Článek 17** je ideální spojit s článkem 15, neboť stanoví, že správní orgány, které přijmou informace, musí poskytnout správní orgánům, které tyto informace poskytly, **zpětnou vazbu**. Spolupráce se totiž neprojevuje pouze předáváním informací, ale také informováním těch, kdo je poskytli, o **výsledcích kroků**, které z nich vyplynuly.

4.8 **Článek 18** (pův. článek 22) upřesňuje, jaké informace musí každý členský stát ukládat do své databáze. EHSV se domnívá, že toto ustanovení přinese **dvojí prospěch**: jednak přispěje ke zlepšení funkčnosti systému výměny informací v rámci VIES ⁽¹³⁾, jednak znovu upozorní členské státy na používání směrnice 2006/112/ES, pokud jde o přidělování, změnu a rušení identifikačního čísla pro účely DPH. Význam řádného použití příslušných ustanovení je doložen tím, že právě identifikační čísla pro účely DPH jsou základem značné části úniků. Nezanedbatelnou výhodou to přinese i uživatelům, především díky novinkám v oblasti **minimálních standardů pro databáze**, jež zavádějí **články 23 a 24**.

4.9 Jisté rozpaky vyvolává **článek 22**, v němž se stanoví, že každý členský stát musí poskytnout orgánům všech ostatních členských států **automatizovaný přístup ke svým databázím**. EHSV podotýká, že přestože je přímý přístup podmíněn **předběžným souhlasem dožadovaného orgánu** ⁽¹⁴⁾, vyvolává problémy s porozuměním jazyku a se správným výkladem a použitím informací. Sama Komise připouští, že tento problém existuje. V 23. bodě odůvodnění se totiž uvádí, že „je vhodné zavést **společné postupy** s cílem zajistit **srovnatelnost ... informací**“ a stejná myšlenka se v jiné souvislosti opakuje v 27. bodě odůvodnění. EHSV se domnívá, že pravidlo o automatizovaném přístupu by se mělo **odložit na dobu**, kdy všechny členské státy přijmou společné správní a elektronické postupy.

(13) VIES = VAT Information Exchange System (systém výměny informací o DPH)

(14) Článek 7 stanoví, že „na žádost dožadujícího orgánu sdělí dožadovaný orgán informace ...“.

4.10 V článku 29, který se týká účasti úředníků zúčastněných členských států na správních šetřeních, se v odstavci 1 stanoví, že úředníci mohou být přítomni nejen v prostorách úřadů, ale také „na jakémkoli jiném místě“ (obvykle v kancelářích vyšetřovaných osob povinných k dani). Odstavec 2 zároveň jednak ruší pravidlo, podle něž může dožádaný členský stát stanovit podmínky účasti úředníků dožadujícího členského státu na šetřeních, jednak potvrzuje, že úředníci dožadujícího členského státu mohou mít přístup „do týchž prostor a k týmž dokumentům jako úředníci dožádaného orgánu“, přestože neuplatňují „kontrolní pravomoci svěřené úředníkům dožádaného orgánu“.

4.10.1 Zdá se, že tato řada pravomocí a výsad není ani rozumná ani opodstatněná. EHSV požaduje, aby bylo toto pravidlo přezkoumáno a důkladněji zvaženo. Přítomnost úředníka jiného členského státu v kancelářích osoby povinné k dani může znamenat prozrazení „obchodního, průmyslového či profesního tajemství nebo informací, jejichž prozrazení by odporovalo veřejnému pořádku“. Toto znění je použito v čl. 56 odst. 4, v němž se stanovují případy, kdy může být poskytnutí informací odmítnuto. Tím spíše nelze připustit, že se takovou informací dozví úředník jiného členského státu díky své přítomnosti v kancelářích osoby povinné k dani.

4.11 Články 34 až 39 se týkají nového ustanovení: zřízení společné struktury pro boj proti daňovým únikům a vyhýbání se daňovým povinnostem v oblasti DPH. Tato struktura, jež byla ve zmíněné zprávě⁽¹⁵⁾ nazvána „Eurofisc“, by měla důležitý úkol organizovat rychlé a mnohostranné výměny informací a sběr a šíření užitečných informací v rámci správní spolupráce. Těchto několik článků se zabývá různými aspekty fungování nového orgánu. Není však zatím jasné, zda půjde o centralizovanou nebo decentralizovanou strukturu.

4.11.1 EHSV vítá vytvoření orgánu, který soustřeďuje a šíří informace. V okamžiku zahájení činnosti tohoto orgánu však bude nutné přezkoumat nařízení v těch částech, jež by mohlo být zapotřebí sladit se současným režimem dvoustranné spolupráce, nebo je tomuto režimu přizpůsobit.

4.11.2 Je zde ovšem další hledisko, jež souvisí s vytvořením sítě Eurofisc, avšak nezabývá se jím žádná část nařízení nebo úvodní zprávy – spolupráce a propojení s ostatními orgány, které se zabývají bojem proti organizovanému zločinu a praní špinavých peněz. V mnoha případech, v každém případě v těch

nejzávažnějších, není vyhýbání se DPH izolovaným jevem, ale je spojeno s pašováním padělaného zboží, obchodem s drogami, obchodem s vojenským materiálem a s každým druhem činnosti, kterou vyvíjí a kontroluje organizovaný zločin a terorismus. Ani teoreticky, ani prakticky neexistuje strukturovaná spolupráce mezi orgány, které se zabývají různými aspekty téhož jevu, nebo různými jevy, jež končí u stejných organizací. Z toho pramení zdvojení činností, neúčinnost a často konflikt pravomocí.

4.11.3 Aspekty týkajícími se spolupráce mezi daňovými orgány a protizločineckými a protiteroristickými policejními útvary se EHSV obšírněji zabývá v jiném stanovisku k tématu řádné daňové správy⁽¹⁶⁾. Velmi stručně: problém se navrácí k nutnosti lepšího souladu daňových směrnic a směrnic týkajících se praní špinavých peněz. Je nepřijatelné, aby existovaly různé orgány, například správní orgány pro přímé a nepřímé daně, celní orgány, policie, tajné služby, a aby všechny měly stejný nebo podobný účel, avšak nebyly propojené ani neměly dohody o spolupráci.

4.11.4 EHSV si je vědom praktických a administrativních problémů obsažených v podobném řešení a dlouhé doby potřebné k jeho zavedení do praxe, připomíná však, že největší překážkou je bezpochyby politická vůle členských států. Tato vůle v tuto chvíli neexistuje. Komise by měla přesto být motorem a zahrnout správní spolupráci mezi vyšetřujícími orgány do svých střednědobých a dlouhodobých programů.

4.12 V návrhu nařízení se neuvádí datum vstupu v platnost a pouze se stanoví, že začne platit dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie. Naopak článek 45 však stanoví, že řada postupů založených na elektronické spolupráci se použije počínaje 1. lednem 2015. Toto datum se jeví jako reálné, pokud se budou všechny členské státy chtít a moci zavázat, že ho dodrží.

4.13 Článek 51 stanoví, že každý členský stát podrobí (vnitřnímu) auditu fungování úpravy spolupráce. Jde rozhodně o nezbytné opatření, jehož podnětem možná byla zkušenost z oblasti vnějšího auditu (viz odstavce 3.4 a 4.3.1), kde se čeká na rozhodnutí Soudního dvora. EHSV si nicméně klade otázku, jaká je skutečná účinnost opatření, jež členskými státy ponechává povinnost kontrolovat samy sebe.

⁽¹⁵⁾ KOM(2009) 428 v konečném znění; viz odstavec 2.1.

⁽¹⁶⁾ Sdělení Komise Podpora řádné správy v daňové oblasti, KOM(2009) 201 v konečném znění.

4.14 Beze změny zůstává **článek 56** (pův. článek 40), který členskými státy **umožňuje neposkytovat informace** a neprovádět šetření, pokud by tomu bránily jejich právní předpisy nebo pokud by byly zahrnuty chráněné aspekty **průmyslového nebo profesního tajemství**. Je však přidán odstavec upřesňující, že se **tato možnost nevztahuje na případy chráněné bankovním**

tajemstvím. Tato problematika by měla být začleněna do širšího kontextu zrušení bankovního tajemství a pravidel proti praní špinavých peněz. Přesto je otázka, zda informace v držení osoby „jednající v zastoupení nebo ve funkci zmocněnce“ spadají pod bankovní nebo profesní tajemství. EHSV považuje za vhodné, aby to bylo vyjasněno.

V Bruselu dne 17. února 2010

předseda
Evropského hospodářského a sociálního výboru
Mario SEPI
